

мо работническата класа. Като че цялата политика на подготовката на фашисткото нападение над работническата класа не бе цяла верига от насилия над тях, прикрити с конституционни форми? Даже в надвечерието и по време на февруарските боеве ръководството на австрийската социал-демокрация остави героично борещите се шуцбундисти изолирани от широките маси и обрече на поражение австрийския пролетариат.

Беше ли неикбежна победата на фашизма в *Германия*? Не, тя можеше да бъде предотвратена от германската работническа класа.

Но за това той трябваше да осъществи единния антифашистки пролетарски фронт, да накара водачите на социал-демокрацията да прекратят похода срещу комунистите и да приемат нееднократните предложения на компартията за единно действие против фашизма.

При настъплението на фашизма и при постепенното ликвидиране от буржуазията на буржоазно-демократическите свободи, тя не трябваше да се задоволи само с словесните резолюции на социал-демокрацията, но да отговори с истинска масова борба, която да осуети фашистките планове на германската буржоазия.

Тя трябваше да не позволи забраната на Сюзата на Червените фронтовици от правителството на Браун—Северинг, а да установи боеви контакт между нея и почти милионния райхсбанер с Сюз на имперското знаме, — соц-дем. по